

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoP/22/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619202416
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová-Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4619202416.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v právnej veci navrhovateľky: Z. A., rod. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom X. XX proti manželovi: P. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. J. I., zastúpený Mgr. Vlastimilom Valkovičom, advokátom, so sídlom Andreja Hlinku 4239/58, Topoľčany, o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletému dieťaťu: P. A., nar. XX. XX. XXXX, zastúpenému kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany, Škultétyho 1577/8, Topoľčany, o odvolaní manžela proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 12. marca 2020 č. k. 9P/166/2019-123 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom výroku týkajúcom sa určenia vyživovacej povinnosti otca na maloletého P. A., nar. XX. XX. XXXX na čas po rozvode manželstva p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie manželstvo P. A., nar. XX. XX. XXXX a Z. A., rod. E., nar. XX. XX. XXXX, uzavreté dňa 11. 11. XXXX v Y., zapísané v knihe manželstiev matričného úradu Topoľčany, vo zväzku 21, ročník 2017, strana 201, pod poradovým číslom 154 rozviedol. Ďalším výrokom rozhodnutia schválil rodičovskú dohodu tak, že maloletý P. A., nar. XX. XX. XXXX sa na čas po rozvode zveruje do osobnej starostlivosti matky, obaja rodičia sú oprávnení maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasťou dohody rodičov je i úprava stretávania sa otca so synom tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým počas bežného roka každý kalendárny týždeň v utorok v čase od 9.00 hod. do 15.00 hod., každý páry kalendárny týždeň v sobotu v čase od 9.00 hod. do 15.00 hod. a každý nepáry kalendárny týždeň v nedeľu v čase od 9.00 hod. do 15.00 hod., počas vianočných sviatkov každý kalendárny rok 25. decembra v čase od 9.00 hod. do 15.00 hod. a 26. decembra v čase od 9.00 hod. do 15.00 hod., počas veľkonočných sviatkov každý páry kalendárny rok v pondelok v čase od 9.00 hod. do 15.00 hod. a každý nepáry kalendárny rok v nedeľu v čase od 9.00 hod. do 15.00 hod., s tým, že otec maloletého prevezme a po ukončení styku odovzdá matke v mieste jej bydliska a matka je povinná maloletého na stretnutie pripraviť a stretnutie s otcom umožniť. Tretím výrokom rozhodnutia súd prvej inštancie zaviazal otca platiť na maloletého výživné vo výške 100 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky s účinnosťou odo dňa nadobudnutia právoplatnosti výroku rozsudku o rozvode manželstva. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 23 ods. 1, 2, 3, § 18, § 19 ods. 1, § 24 ods. 1, 4, § 25 ods. 1, 2, § 28 ods. 1, 2, 3, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1 Zákona o rodine, § 94, § 100 CMP. Uviedol, že návrhom doručeným Okresnému súdu Topoľčany dňa 15. 10. 2019 sa Z. A., rod. E., nar. XX. XX. XXXX (navrhovateľka - manželka - matka) domáhala rozvodu manželstva s P. A., nar. XX. XX. XXXX (manžel - otec), ktoré bolo uzavreté dňa XX. XX. XXXX

v Y.. Z manželstva pochádza jedno maloleté dieťa - P. A., nar. XX. XX. XXXX, ktoré žiadala zveriť do jej osobnej starostlivosti s určením vyživovacej povinnosti otca na sumu 150 eur mesačne. Návrh bol odôvodnený tým, že manželstvo uzavreli asi po ročnej známosti. Spočiatku bolo manželstvo harmonické, v júni nastúpil manžel do výkonu trestu odňatia slobody, najskôr do J., neskôr do O. nad I.. V septembri sa im narodil syn, ktorého vychovávala sama, pomáhala jej najbližšia rodina. Manžela vo výkone trestu navštevovala, tiež boli v telefonickom kontakte. Manžel bol prepustený dňa 28. 08. 2019, jeho správanie voči nej sa zmenilo, je arogantný, nadáva jej a osočuje ju. Bola ochotná manželstvo zachrániť, navrhla manželskú poradňu, ktorú odmietol. Manžel sa odsťahoval zo spoločnej domácnosti k svojim rodičom, je nezamestnaný. Ona je t. č. na rodičovskom príspevku, iný príjem nemá. Rodičia na pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 12. 03. 2020 zhodne uviedli, že v prípade rozvodu manželstva žiadajú, aby súd schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej bude maloletý zverený do starostlivosti matky s tým, že obaja budú oprávnení maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Styk otca s maloletým žiadali upraviť počas bežného roka každý kalendárny týždeň v utorok v čase od 9.00 hod. do 15.00 hod., každý páry kalendárny týždeň v sobotu v čase od 9.00 hod. do 15.00 hod., každý nepáry kalendárny týždeň v nedeľu v čase od 9.00 hod. do 15.00 hod., počas vianočných sviatkov každý kalendárny rok 25. decembra v čase od 9.00 hod. do 15.00 hod. a 26. decembra v čase od 9.00 hod. do 15.00 hod., počas veľkonočných sviatkov každý páry kalendárny rok v pondelok v čase od 9.00 hod. do 15.00 hod. a každý nepáry kalendárny rok v nedeľu v čase od 9.00 hod. do 15.00 hod. s tým, že otec maloletého prevezme a po ukončení styku odovzdá matke v mieste jej bydliska a matka bude povinná maloletého na stretnutie pripraviť a stretnutie s otcom umožniť. Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že manželstvo navrhovateľky a jej manžela je vážne narušené a trvalo rozvrátené. Obaja manželia potvrdili rozvrátené vzťahy, ako aj to, že manželstvo si neplní svoju spoločenskú funkciu. Dôvodom rozvratu manželstva bolo zjavne to, že manžel sa nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody, počas ktorého došlo k citovému ochladeniu medzi manželmi a k zhoršeniu vzťahov aj smerom k rodinným príslušníkom. Manželia si po prepustení manžela z výkonu trestu odňatia slobody nenašli cestu k sebe a ich vzťahy sa postupne zhoršovali, pričom počas rozvodového konania boli už značne narušené. Súd prvej inštancie dospel po vykonanom dokazovaní k záveru, že vzájomný citový vzťah manželov je dlhodobo narušený, manželstvo je v súčasnosti len formálnym zväzkom a objektívne nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia tak, aby manželstvo znovu mohlo plniť svoj spoločenský účel. Vzhľadom na to, že rozvrat v manželstve je podľa názoru súdu trvalého charakteru, súd návrhu na rozvod manželstva vyhovel a manželstvo navrhovateľky a jej manžela rozviedol. Vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností súd vychádzal z čiastočnej dohody rodičov, ku ktorej dospeli rodičia počas konania pre prípad rozvodu manželstva a ktorá je v záujme maloletého dieťaťa. Súd na základe schválenej rodičovskej dohody maloleté dieťa na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matke, keďže otec so zverením dieťaťa do osobnej starostlivosti matke súhlasil a starostlivosť matky nerozporoval. Súd styk otca s maloletým upravil zhodne s úpravou výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu s doplnením úpravy styku počas vianočných a veľkonočných sviatkov. Otec má právo na styk s dieťaťom v takom rozsahu, aby bolo možné prehlbovať citovú väzbu medzi nimi, a napriek momentálne narušeným vzťahom medzi rodičmi sa matka zaviazala toto jeho právo rešpektovať. Úprava zastupovania a správy majetku maloletého dieťaťa je v súlade s ust. § 28 ods. 2 a 3 Zákona o rodine. Otec dieťaťa v konaní požadoval určenie výživného na sumu 80 eur mesačne, a to napriek tomu, že v konaní sp. zn. 10P/199/2019 na pojednávaní dňa 06. 02. 2020 súhlasil s výživným vo výške 100 eur mesačne na čas do rozvodu manželstva. Matka v konaní o rozvod manželstva žiadala prvotne určiť výživné na sumu 150 eur mesačne a na pojednávaní dňa 12. 03. 2020 od tejto požiadavky ustúpila, bola ochotná akceptovať otcom navrhovanú sumu a v záverečnej reči požadovala výživné vo výške 100 eur mesačne. Z pohľadu súdu vyživovacia povinnosť v otcom navrhovanej výške 80 eur nebola akceptovateľná. Pri určovaní výšky výživného súd vychádzal z príjmových a majetkových pomerov oboch rodičov a odôvodnených výdavkov na maloleté dieťa. Vzhľadom na právoplatnosť rozsudku o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu (dňom 18. 02. 2020) súd posudzoval, či od poslednej úpravy výšky výživného (daným rozsudkom) došlo k zmene pomerov a k zisteniu takých skutkových okolností, ktoré by odôvodňovali odlišné rozhodnutie o výške výživného ako v konaní sp. zn. 10P/199/2019. Vykonaným dokazovaním neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o vyživovacej povinnosti otca, ako vo výške 100 eur mesačne. Dokazovanie vo veci sp. zn. 9P/166/2019 bolo o. i. doplnené o zisťovanie stavu spoločností, v ktorých je otec spoločníkom. Tie síce v minulosti vykazovali zisk, no aktuálne, vzhľadom na to, že sa vrátil z výkonu trestu, zisk nevykazujú. Súd tiež preveroval skutočnosti tvrdené otcom ohľadom nakladania s huteľným majetkom zo strany matky, pričom z predloženej korešpondencie vyplýva, že matka postupovala na základe pokynov otca dieťaťa, ktorý sa týmto spôsobom snažil zabezpečiť rodinu

v čase jeho neprítomnosti. Pri určení výšky výživného súd ďalej prihliadal na to, že otec si vyživovaciu povinnosť doposiaľ plní v súdom určenej výške, teda zjavne je v jeho možnostiach si zabezpečiť príjem na úhradu výživného vo výške 100 eur. V neposlednom rade bolo potrebné prihliadať na to, že matka je na rodičovskej dovolenke a o dieťa sa osobne stará, pričom otec dieťaťa je dobrovoľne nezamestnaný bez toho, aby bol evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Za takejto situácie súd vychádzal z toho, že je v jeho možnostiach dosahovať príjem na úrovni minimálnej mzdy, ktorá v aktuálnom roku predstavuje 476,74 eura netto. Z uvedeného vyplýva, že je v schopnostiach a možnostiach otca dosahovať príjem umožňujúci platiť výživné na maloletého vo výške 100 eur mesačne, čo predstavuje cca 21 % danej sumy. Výšku výživného určil súd aj s prihliadnutím na § 62 ods. 4 Zákona o rodine, v zmysle ktorého pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o deti osobne stará a § 62 ods. 5 Zákona o rodine, v zmysle ktorého má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov. O trovách konania rozhodol súd podľa § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

2. Proti tomuto rozhodnutiu, v rozsahu určenia vyživovacej povinnosti na maloleté dieťa na čas po rozvode manželstva, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec, namietajúc, že súd prvej inštancie nezistil správne a úplne skutočný stav veci. Určené výživné nezodpovedá jeho schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom, ale ani odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa. Súd pri určovaní výšky výživného vychádzal z toho, že je v jeho možnostiach dosahovať príjem na úrovni minimálnej mzdy, vo výške 476,74 eura netto, čo predstavuje cca 21% danej sumy. Súd bežne v tomto prípade vychádzajú z priemeru 15-20% čistého príjmu na jedno dieťa s tým, že počtom detí sa tento pomer znižuje. Pokiaľ súd vychádzal pri určení výšky výživného zo sumy minimálnej mzdy, mal tiež vziať do úvahy jeho výdavky na uspokojovanie základných životných potrieb, ktoré u bežného človeka predstavujú sumu minimálne 210 eur mesačne, ku ktorým je potrebné pripočítať i výdavky s bývaním, ktoré vzniknú, nakoľko bývanie u rodičov v prenajatom byte je len dočasné riešenie. Z tohto dôvodu považuje dokazovanie vo vzťahu k jeho výdavkom za nedostatočné. Tiež uviedol, že v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu s výživným vo výške 100 eur súhlasil len z dôvodu, že si bol vedomý, že o výživnom sa bude v blízkom čase rozhodovať opätovne v konaní o rozvod manželstva, kde bude vo vzťahu k výživnému aj presunutý ťažisko dokazovania. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu otca navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v časti výživného potvrdiť, keď bolo rozhodnuté v prospech a v záujme maloletého dieťaťa.

4. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že otec od návratu z výkonu trestu nejavil záujem o slušné zamestnanie, nemal záujem sa ani evidovať na úrade práce. V čase, keď otec odišiel, jej do marca 2020 pomáhali mama a brat z úspor, jej mama je aktuálne nezamestnaná. Výdavky, ktoré uviedla, nie sú úplné, keď do nich nezahrnula výdavky na stravu a oblečenie maloletého syna.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 65, § 66 Civilného mimosporového poriadku, ďalej CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutom rozsahu o určení vyživovacej povinnosti otca na čas po rozvode manželstva je vecne správne, preto ho v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. V prejednávanej veci sa navrhovateľka - matka návrhom zo dňa 15. 10. 2018 domáhala rozvodu manželstva s manželom a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému synovi P. A., nar. XX. XX. XXXX na čas po rozvode manželstva. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom manželstvo rodičov maloletého P. rozviedol a v časti zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, ako i v časti úpravy styku druhého rodiča, ktorému dieťa do starostlivosti zverené nebolo, schválil dohodu rodičov, v zmysle ktorej bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti matke s tým, že obaja rodičia sú oprávnení maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Rovnako schválil dohodu rodičov o úprave styku otca s maloletým synom. Ďalej súd prvej inštancie rozhodol, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého P. výživným vo výške 100 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky, počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva. Predmetom tohto konania, vzhľadom na už právoplatné rozhodnutie súdu o rozvode manželstva účastníkov konania

a úprave zverenia dieťaťa do osobnej starostlivosti rodiča, ako i úprave styku otca s maloletým P., je napadnutý výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie o úprave vyživovacej povinnosti otca k maloletému P. na čas po rozvedení manželstva.

7. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 387 odsek 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Odvolací súd, vychádzajúc z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie, ktoré považuje za dostačujúce pre rozhodnutie v danej veci, sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ako i s jeho odôvodnením, na ktoré v zmysle ustanovenia § 387 ods. 2 CSP vo vzťahu k určeniu výšky vyživovacej povinnosti otca odkazuje. Keďže súd prvej inštancie starostlivo prihliadol na všetky skutočnosti v konaní uvedené a tieto správne vyhodnotil, odvolací súd je toho názoru, že jeho rozhodnutie v napadnutom rozsahu je vecne správne a na jeho správnosť nemali žiaden vplyv ani dôvody uvádzané otcom v podanom odvolaní.

10. Výživným sa rozumie uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu má byť poskytované. Výživné pre dieťa slúži nielen k uspokojovaniu jeho výživy v užšom zmysle, ale i k uspokojovaniu všetkých odôvodnených hmotných potrieb (šatstvo, obuv, hygiena atď.), ako aj ďalších potrieb dôležitých k úspešnej výchove dieťaťa (vzdelanie, príprava na budúcnosť, kultúra, športové a rekreačné potreby). Teda, na strane oprávneného treba skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba základné nároky dieťaťa, ale sú dané širšie, a to potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi. Ich miera je rôzna podľa okolností konkrétneho prípadu, predovšetkým je odstupňovaná podľa veku dieťaťa, jeho zdravotného stavu, schopností a spôsobu prípravy na budúce povolanie i celkové uplatnenie v spoločenskom živote. Odôvodnené potreby dieťaťa sú závislé súčasne i od schopností a možností rodičov. Na strane povinného súd prihliada na jeho schopnosti a tiež možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Zohľadňuje aj jeho majetkové pomery a to, či má vyživovaciu povinnosť voči iným osobám. Navyše, súd pri rozhodovaní o výške vyživovacej povinnosti rodiča prihliadne i na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

11. Vychádzajúc zo súdom prvej inštancie riadne zisteného skutkového stavu, dospel odvolací súd k rovnakému záveru (ako súd prvej inštancie), že v prejednávanej právnej veci je dôvodné konštatovať, že je v schopnostiach a možnostiach otca prispievať na výživu maloletého P. výživným vo výške 100 eur mesačne, a to presne z tých dôvodov, ako ich v napadnutom rozhodnutí správne uzavrel súd prvej inštancie. Niet žiadneho opodstatneného dôvodu na konštatovanie toho, že pokiaľ bolo v schopnostiach a možnostiach otca prispievať výživným na maloletého syna vo výške 100 eur mesačne na čas do rozvodu manželstva, tak ako otec s takouto úpravou jeho vyživovacej povinnosti súhlasil, keď uzavrel rodičovskú dohodu v konaní vedenom na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 10P/199/2019 dňa 06. 02. 2019, aby súd prvej inštancie rozhodujúci o vyživovacej povinnosti otca na čas po rozvedení manželstva, dňa 12. 03. 2020, skonštatoval, že došlo k zásadnej zmene v posúdení schopností a možností otca vyživovať svoje dieťa. V tomto smere je argumentácia otca, že v rámci konania pod sp. zn. 10P/199/2019 súhlasil s takou úpravou jeho vyživovacej povinnosti z dôvodu, že vedel, že o tejto sa bude opätovne rozhodovať, absolútne irelevantná, pretože pre posúdenie výšky vyživovacej povinnosti rodiča sú vždy zásadné jeho schopnosti a možnosti vyživovať dieťa, a nie to, či je konkrétna právna úprava tejto jeho povinnosti len krátkodobého a dočasného charakteru (do rozvodu manželstva), alebo nie. Pokiaľ otec v konaní o úprave práv a povinností rodičov k maloletému synovi na čas do rozvodu manželstva prezentoval taký postoj, z ktorého je jednoznačné, že je v jeho možnostiach prispievať na výživu dieťaťa sumou 100 eur mesačne, v konaní o úprave práv a povinností rodičov na čas po rozvedení manželstva, v ktorom bolo rozhodnuté následne, o mesiac neskôr, nie je dôvod pri posúdení schopností a možností otca z uvedeného nevychádzať. Odvolací súd, tak ako už uviedol vyššie, sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v rozsahu určenia vyživovacej povinnosti otca, pričom uvádza, že súd prvej inštancie celkom správne vychádzal z výšky minimálnej mzdy 476,74 eura netto. Pokiaľ otec v podanom odvolaní prezentuje jeho výdavky v minimálnej výške 210 eur, bezpochyby, každá

dospelá osoba vynakladá na svoju existenciu výdavky v určitej výške, avšak napriek tomu treba uviesť, že i po ich úhrade má otec naďalej možnosť prispievať výživným vo výške 100 eur mesačne na dieťa, navyše za situácie, že v rovnakej životnej situácii sa otec nachádzal i počas konania vedeného pod sp. 10P/199/2019, v ktorom konaní túto výšku výživného nespochybnil. Argumentácia otca, že výška jeho vyživovacej povinnosti predstavuje 21% zo sumy minimálnej mzdy, čo považoval za neprimerané, je rovnako nedôvodná, keď treba uviesť to, že vzhľadom na útlý vek dieťaťa a skutočnosť, že matka sa osobne o dieťa nepretržite stará a tým vyvažuje jej vyživovaciu povinnosť v danom prípade sústavnou osobnou starostlivosťou, ťažisko povinnosti vyživovať dieťa je v celom rozsahu presunuté na otca, čo v danom prípade nemožno konštatovať to, že by podiel jeho vyživovacej povinnosti z výšky minimálnej mzdy bol neprimeraný.

12. Vzhľadom na vyššie konštatované, je odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie toho názoru, že je v schopnostiach a možnostiach otca prispievať na výživu maloletého P. na čas po rozvode manželstva výživným vo výške 100 eur mesačne, z ktorého dôvodu rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom rozsahu ako vecne správny v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).